

EL DIMECRES, 14, I EL DIJOUS, 22 DE MARÇ

PRESENTACIÓ A BARCELONA, DELS EMINENTS ARTISTES

WALTER DRWENSKI, organista alemany
BRONISLAW HUBERMANN, violinista polac

Heu's aquí com parla la crítica, d'aquests dos concertistes

BERLIN: «DIE TONKUST»

En la sonata de sa composició mostrà abundantment l'artista Drwenski ses riques facultats. Ens demostrà també les possibilitats quasi inesgotables de les combinacions sonores a l'orgue. Mai havia sentit cosa semblant en el regi instrument. Els esforços, el pas del lent al accelerant, dels disminuents als creixents i l'expressió dels sentiments quasi com en un instrument de corda o de la veu humana, li són fàcils d'obtenir a aquest jove artista, mercès a la seva tècnica portentosa. — *Franz Baotthe*.

BERLIN: «LOCALANZEIGER»

Sorprenent fou també l'art de l'organista Walter Drwenski. És precis haver oït la Sonata d'aquest artista per a saber quina és l'abundor d'efectes sonors no sentits encara, que rau en el sí del regi instrument. — *Dr. P. Ertel*.

BERLIN: «TAEGELICHE RUNDSCHAU»

Walter Drwenski és, entre els joves, indubtablement l'organista i compositor per a tal instrument, més genial.

CRISTIANIA: «NOVSKE INTELLIGENSEDLEP»

Un organista de gran relleu, Walter Drwenski, tocà dos *Preludis i fugues* del diví Bach, amb maestria absoluta.

COPENHAGUEN: «BERLINSKE TIDENDE»

El Sr. Drwenski tocà amb superior habilitat un *Preludi i fuga*, de Bach, i la *Tocata* de sa composició; que demostrà la sòlida capacitat del seu autor.

PARÍS: «LE FIGARO»

Un gran violinista polonès, M. Bronislaw Hubermann, entusiasma al públic de la *Sala Gaveau*. Ja vos he dit en altra ocasió el meu criteri sobre aquest remarcable virtuós que jo conec ja de temps; no obstant dec afirmar que la nit del seu darrer concert la meua devoció per ell fou encara augmentada.

Si va emocionar-nos en sa interpretació de la *Sonata en sol*, de Brahms, va alçar d'entusiasme la Sala entera en la *Chacona*, de Bach, a la qual donà una grandesa insospitada, executant-la, demés, amb una puresa d'estil digna del *chef d'œuvre* immortal de l'autor de la *Missa en si menor*.

El *Nocturn en mi bemoll*, de Chopin-Sarasate el detallà potser encara amb una més gran tendresa, ànima i sentiment.

La tècnica d'aquest magnífic artista és prodigiosa. La seva destresa és tal, que pot executar les més fantàstiques dificultats amb un arquet superb, un saltaret i un *staccato* insuperables i un *vibrato* emocionant... — *Fernand Le Borne*.

ROMA: «IL TEMPO»

El succés lograt per Hubermann va ser triomfal, digne de l'altíssim intèrpret que tornava a Roma després d'un temps d'absència, més madur, més auster, més perfecte en el seu art.

... tècnica complerta, transcendental; sentiment profund, vast, quasi dolorós; innarrable noblesa d'estil... — *Vice*.

ROMA: «L'EPOCA»

Bronislaw Hubermann ha triomfat; ell sol omplí el vastíssim teatre amb el so penetrant del seu violí que s'expandeix llargament... la seva arcada ampla, perfectament equilibrada, suscitadora de sons eloqüents; la tècnica prodigiosa, insuperable; la passió continguda que es transforma en intensitat expressiva... tot contribueix a donar una sensació d'art verament gran.

BOLOGNA: «PROGRESSO»

En Hubermann totes les dots son verament extraordinàries. Res hi ha en ell d'artificios, de calculat, de volgut; abandona completament la seva ànima que freixeix, delira, somriu, folleja, canta a través les quatre cordes del seu violí... — *F. V.*

PROGRAMES DELS CONCERTS DESÉ I ONZÉ

DIMECRES, 14 DE MARÇ DE 1923

RECITAL D'ORGUE PER L'EMINENT ORGANISTA ALEMANY WALTER DRWENSKI

I.—Dos Preludis	BACH	Andante	MOZART
Dos Chorals	»	III.—Preludi i fuga	
Passacaglia	»	sobre B. A. C. H.	LIZST
II.—Concerto	HAENDEL	Visió	REINBERGER
Final del Concerto n.º 7	»	La pau de la tarda	HAGG
Preludi i fuga	BUXTEUDE	Tocatta	DRWENSKI

DIJOUS, 22 DE MARÇ DE 1923

RECITAL PEL FAMÓS VIOLINISTA POLAC BRONISLAW HUBERMANN — PAUL FRENKEL, pianista

I.—Sonata en sol major op. 78	BRAMHS	IV.—Nocturn en mi b.	
II.—Chacona	BACH	major	CHOPIN-SARASATE
III.—Concerto en mi menor		Vals op. 64 n.º 2	CHOPIN-HUBERMAN
op. 64	MENDELSSOHN	La Clochette	PAGANINI

ASSOCIACIÓ
D'AMICS
DE LA MÚSICA

Curs 1922
1923
(Any Vintè)

CONCERT NOVÉ

Dimarts, dia 27 de febrer
de 1923, a dos
quarts de deu
de la nit

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

FERRAN SOR
1778-1839
(D'un gravat de l'època)

CONFERÈNCIA CONCERT

DEDICAT AL COMPOSITOR I GUITARRISTA CATALÀ

FERRAN SOR
A CÀRREC DEL CONCERTISTA DE GUITARRA
N'ALFRED ROMEA

PROGRAMA

I
LA VIDA I LES OBRES DE FERRAN SOR

CONFERENCIA

II

MINUET	Sor
SICILIANA I MARXA	»
ESTUDI FUGAT	»
VARIACIONS sobre un tema de Mozart	»

III

ESTUDI en <i>fa</i>	Sor
ESTUDI en <i>si</i> natural menor	»
"MORCEAUX DE CONCERT"	»
Llarg-Tema i Variacions-Allegro	»

GUITARRA GARCIA

= N'OS PERMET ENTRAR NI SORTIR DE LA SALA DURANT LA EXECUCIÓ =

NOTES AL PRESENT PROGRAMA

Obres per a guitarra de FERRAN SOR

Les quatre primeres composicions pertanyen a les èpoques d'influència clàssica i italiana. En el *Minuet*, estructurat en els motllos clàssics, de severes línies beethovenianes, no hi apareix de la personalitat definitiva de l'autor res més que la vigorositat que llueix en tota l'obra. La *Siciliana* i *Marxa* no pot negar pas l'estil italià, en el sentit més elevat. En aquesta obra hi batega un viu sentiment d'enyorança. Sor, en la *Siciliana*, com en altres composicions seves, palesa que no va oblidar mai la pàtria, i, tot cantant les belleses de terres estranyes, malincònicament recorda la seva.

L'*Estudi* fugat posa de manifest la influència que va exercir també en el nostre músic l'obra de Bach, i les *Variacions* sobre un tema de Mozart són una veritable filigrana. Sor, adaptant-se en un tot al tema, es deixa portar de l'optimisme mozartian, i termina l'obra, contra el seu costum, amb un cant ple de joia, de goig a la vida. Gairebé de la personalitat de Sor no en queda altra cosa en aquesta composició, que va ésser estrenada pel seu autor amb gran èxit a la Escola Reial de Música de París, que el sentiment ardent i desolat que fulgura en els breus compassos que serveixen d'introducció, i la força passional d'alguna de les variacions, especialment de la tercera. En les obres que segueixen és on podrà apreciar-se l'espiritualitat de l'obra de Sor. L'*Estudi* en *fa*, és un prec amorós, on s'hi reflecteix aquell neguit, aquelles aspiracions vagues dels primers temps del Romanticisme.

Una de les pàgines més genials és l'*Estudi* en *si* natural menor. Té, sense semblar-se en res en la forma, la sublimitat, el misteriós ambient del *Cla de Lluna* de Beethoven. Heu's ací l'ideari espiritual d'aquest estudi: Sor, medità solitari en la seva cambra il·luminada per la llum de la lluna; de sobte acut a la seva imaginació el record d'un amor passat, el qual tot seguit s'esvaeix del pensament, deixant-li, però, en l'ànima una estela profunda de tristor.

"*Morceaux de Concert*" constitueix una de les obres més importants i característiques de Sor. En ella hi descriu les tendreses, els sofriments de la seva ànima. El primer temps està ple de misteri, de solitaris dolors. En l'*andante* i en les *variacions*, plenes de llum ideal, l'autor, amb una gran força d'expressió, ens mostra tot el fons de la seva ànima enamorada d'artista. Després de la darrera variació hi ha un cant ple de desolació, revelador del desengany. L'*allegro* és un himne de joia fingida, de despit...

A. R.